

MINISTERUL EDUCATIEI NATIONALE
UNIVERSITATEA „OVIDIUS” DIN CONSTANȚA
B-dul Mamaia 124, 900527, Constanța, Romania
Tel./Fax: +40 241 606407, +40 241 606467
E-mail: rectorat2@univ-ovidius.ro
Webpage: www.univ-ovidius.ro

HOTĂRÂRE
NR. 63
(extras)

Aviz de legalitate
Nr. 3/03.02.2017

La ședința sa din 01.02.2017, Comisia de Etică și Deontologie Profesională Universitară, întrunită în condiții statutare, a luat în discuție sesizarea privind încălcarea prevederilor art. 27 lit. a din Codul de Etică și Deontologie Profesională Universitară de către domnul Conf. Univ. dr. Bogdan Florin Chiriluță.

În urma discuțiilor,

Comisia de Etică,

întrunită în ședința din 01.02.2017, în prezența a 7 membri din totalul de 7,

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 În conformitate cu art. 11 alin.3 din Legea 206/2004, cu unanimitate de voturi a celor prezenți, Comisia de Etică și Deontologie Profesională Universitară, având în vedere situația de fapt reținută în Raportul Comisiei de Analiză stabilește, în baza art. 49 alin. 1 lit. a din Codul de Etică și Deontologie Universitară, următoarea sancțiune:

- avertisment scris;

Art. 2 În conformitate cu art.11 alin.3 din Legea 206/2004, Raportul Comisiei de Analiză va fi comunicat domnului Conf. Univ. dr. Bogdan Florin Chiriluță și va fi publicat pe site-ul Universității.

Art.3 Comisia de Etică și Deontologie Profesională Universitară va înainta Raportul Comisiei de Analiză către Direcția Juridică a Universității „Ovidius” din Constanța, pentru avizare.

Art.4 Prezenta Hotărâre va fi adusă la cunoștința Decanului Facultății de Teologie, a Senatului și a Consiliului de Administrație.

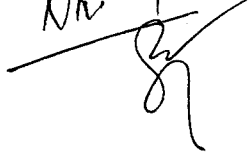
Art.5 Hotărârea s-a luat cu 7 voturi pentru, 0 voturi împotriva și 0 abțineri.

Președinte al Comisiei de Etică și Deontologie Profesională Universitară,

Lect. univ. dr. Gabriel Cornel Grigore

Act de legalitate
Nr. 2/03.02.2017

**Constatările Comisiei de specialitate din cadrul Facultății de Teologie a UOC
privind acuzațiile de plagiat referitoare la dl. conf. univ. dr. Bogdan-Florin Chirilută
(sesizarea cu nr. 516 din 20.01.2017)**

Comisia de specialitate propusă de Consiliul Facultății de Teologie și aprobată de Comisia de Etică a UOC, având următoarea componență: prof.univ.dr. Nechita Vasile, conf.univ.dr. Adrian Vasile și lect.univ.dr. Stelian Manolache, ca urmare a acuzațiilor d-lui Călin Gavrițaș, exprimate în publicația *Dezvăluiri* la adresa Conf. univ. dr. Bogdan-Florin CHIRILUȚĂ, cadru didactic al Facultății de Teologie, a declarației celui în cauză și a analizei tuturor materialelor, a emis următoarea rezoluție:

Cartea „Rolul Bisericii Ortodoxe Române în Procesul de Integrare a României în Uniunea Europeană”, publicată la Editura Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2015, are un caracter informativ, nefiind o lucrare elaborată pe baza criteriilor și metodologiei științifice, ci mai degrabă o culegere de texte deja publicate pe diverse platforme on-line de specialitate. De aici se observă raportul de similitudini dintre anumite pasaje ale cărții „Rolul Bisericii Ortodoxe Române în Procesul de Integrare a României în Uniunea Europeană” și anumite fragmente ale lucrărilor în variantă electronică menționate în acuzație. Lucrarea lui Bogdan-Florin CHIRILUȚĂ nu are un caracter de generalitate și noutate în spațiul teologic românesc și din aceste motive autorul nu a acreditat-o spre diseminare în librării, fiind printată într-un tiraj redus. Analiza listei de lucrări pe care candidatul Bogdan-Florin CHIRILUȚĂ a prezentat-o la concursul de titularizare pe postul de conferențiar evidențiază faptul că este autorul a 5 cărți, între care și cea menționată, de altfel singura asupra căreia s-au formulat acuzațiile, cu mențiunea că criteriile minimale pentru validitatea dosarului de concurs prevedeau 3 cărți.

Privitor la cele două articole nepublicate menționate în lista de lucrări necesară verificării criteriilor de eligibilitate la concursul de conferențiar universitar, presupunem

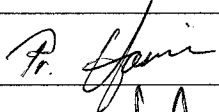
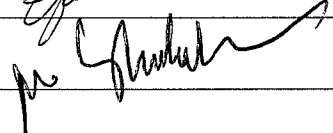
faptul că această situație regretabilă este consecința unei curențe de comunicare susținută dintre autor și colegiul editorial al publicațiilor.

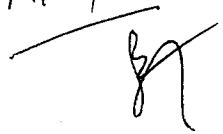
Ultimul aspect al încredințării d-lui Bogdan-Florin CHIRILUȚĂ care viza lipsa de caracter științific al unor publicații bisericești este nefondată de către reclamant, dat fiind faptul că toate publicațiile tipărite la editurile eparhiilor în care există o facultate de teologie cu școală doctorală sunt recunoscute ca având caracter științific.

Constatând acestea, nu considerăm justificabilă acuzația de fraudare a examenului pentru postul de conferențiar universitar și nici acuzația de furt intelectual la adresa acuzatului.

31.01.2017

Comisia de specialitate:

1. Prof. univ. dr. Nechita Vasile _____
2. Conf. univ. dr. Adrian Vasile _____
3. Lect. univ. dr. Stelian Manolache _____

Ampl. de legalitate
NR. 1/03.02.2017

NR. CE: 24/31.01.2017

RAPORTUL COMISIEI DE ANALIZĂ

PRIVIND ACUZA DE PLAGIAT ÎN CAZUL ARHID. CONF. DR. BOGDAN-FLORIN CHIRILUȚĂ

Urmare adresei Comisiei de Etică a Universității „Ovidius” din Constanța, numărul 23 din 20 ianuarie 2017, precum și propunerii Facultății de Teologie ortodoxă, temei nr. 41 din 19 ianuarie 2017, Comisia de analiză cu privire la sesizarea de plagiat în cazul Arhid. conf. dr. Bogdan-Florin Chiriluță s-a întrunit astăzi 30 ianuarie 2017, pentru a elabora un răspuns unitar, care să cuprindă concluziile la care au ajuns membrii acestei comisii.

În urma analizei materialelor prezentate în lista de lucrări de către Arhid. conf. dr. Bogdan-Florin Chiriluță – ținând cont de aspectele vizate de amintita acuză – membrii comisiei au putut constata următoarele aspecte:

1. Articolul *Biserica Ortodoxă și Uniunea Europeană* nu a putut fi identificat, întrucât publicația „Anuarul Marinei Române” nu apare – pe site-ul www.navi.ro – decât până la nr. XIII (2010); se impune o cercetare a arhivei revistei păstrată la redacția revistei. Nu ne explicăm de ce acest articol în lista de lucrări apare menționat de două ori: la numărele 7 și respectiv la 15.
2. Articolul *Seminarul Teologic „Sfinții Împărați Constantin și Elena” din Constanța* nu a putut fi identificat pe site-ul revistei „Pontica” a Muzeului de Istorie și Arheologie din Constanța, confirmându-se cele subliniate în răspunsul din partea conducerii amintitului muzeu că „Bogdan Chiriluță NU figurează printre autorii revistei *Pontica*”. În caz

contrar ar fi trebuit să apară între Romeo Cemârțan, doctor în Teologie, și Iulia Crăcană, consilier superior în cadrul Departamentului de Cercetare a CNSAS; lista autorilor fiind publicată pe site-ul <https://books.google.ro>, alături de materialul *Stalinizare și destalinizare. Evoluții instituționale și impact social* de Carmen Budeancă. De asemenea, acest articol apare menționat în lista de lucrări de două ori: la numerele 8 și respectiv 16.

3. Articolul *The Trinitarian Love into United Europe*, apărut în revista „Theologia pontica” a Centrului de Cercetare Teologică, Interculturală și Ecumenică „Sfântul Ioan Cassian”; ca și în cazurile anterioare acest articol apare citat de două ori în lista de lucrări: la numerele 9 și la numărul 17.
4. Articolele *Sfinții Epictet și Astion și Sfântul Pantelimon*, care au apărut în „Actualitatea ortodoxă” nu au putut fi verificate pe nici un site, întrucât un supliment al cotidianului „Ziua de Constanța” cu acest nume este consemnat în doi ani; ultimul număr identificat prezentând activitățile Arhiepiscopiei Tomisului. Ceea ce a atras atenția comisiei este că – și în acest caz – se constată faptul că amintitele articole sunt menționate de două ori, la paginile 3-7 și respectiv 3-8.
5. Articolele *Viață și moarte și File de Sinaxar* – apărute în „Tomisul ortodox”, publicație din care în în Biblioteca Județeană din Constanța nu se află decât 5 exemplare, începând cu 1998, la cota P II 914, ceea ce ne-a îngreuiat accesul la amintitele reviste – trebuie menționat faptul că apar, de asemenea, în lista de lucrări sunt incluse la numerele 10 și 11, respectiv 18 și 19.

În acest caz din cele 18 articole și studii menționate, ar rămâne numai un număr de 10 (posibil 11, dacă luăm în considerație și articolul *Pilde specifice Evangheliei după Luca. Concluzii*, publicat în revista digitală „Magazin critic”, care apare la Craiova din anul 2007, avându-l președinte de onoare pe Tudor Vladimirescu, cadru didactic la Universitatea din Craiova, cf. www.magazincritic.ro) articole și studii!

V. Nedelcu

6. Din cărțile publicate, apar în *Bibliografia cărților în curs de apariție – CIP*, al Bibliotecii Naționale a României – Centrul Național CIP – 11 lucrări; cărțile în care Arhid. conf. dr. Bogdan-Florin Chirilută apare în calitate de co-autor sunt prezentate în numărul 1 (ianuarie) 2016 un număr de 6 cărți, având următoarele titluri:

- *Arhiepiscopia Tomisului la început de secol XXI. Protopopiatul Altinum*, Ed. Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2016, ISBN 978-606-8001-79-1;
- *Arhiepiscopia Tomisului la început de secol XXI. Protopopiatul Medgidia*, Ed. Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2016, ISBN 978-606-8001-78-4;
- *Arhiepiscopia Tomisului la început de secol XXI. Protopopiatul Callatis*, Ed. Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2016, ISBN 978-606-8001-77-7;
- *Arhiepiscopia Tomisului la început de secol XXI. Protopopiatul Constanța II*, Ed. Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2016, ISBN 978-606-8001-76-0;
- *Arhiepiscopia Tomisului la început de secol XXI. Protopopiatul Constanța I*, Ed. Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2016, ISBN 978-606-8001-75-3;
- *Arhiepiscopia Tomisului la început de secol XXI. Protopopiatul Carsium*, Ed. Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2016, ISBN 978-606-8001-81-4.

Considerăm că aceste cărți – apărute la începutul anului 2016 – fac parte din activitatea de cercetare și coordonare a activității de cercetare a Arhid. conf. dr. Bogdan-Florin Chirilută, desfășurată în cursul anului 2015, activitate luată în considerație de comisia întrunită în vederea titularizării pe postul de conferențiar.

7. Dintre cărțile de singur autor, pe care le-am găsit menționate în amintitul buletin al Bibliotecii Naționale a României – buletin care se publică lunar, cuprinzând bibliografia cărților în curs de apariție – CIP – au putut fi identificate următoarele:

V. Neclut

- În numărul 2 (februarie) 2015 – număr de ordine a lucrărilor 284 – este menționată *Mântuirea prin har, credință și fapte bune. Studiu comparativ la Sfântul Apostol Pavel și la Sfântul Apostol Iacob*, Ed. Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2015, ISBN 978-606-8001-63-0;
- La numărul de ordine 181, cartea *De la Saul la Pavel pe drumul Damascului*, ED. Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2015, ISBN 978-606-8001-65-4;
- În numărul 6 (iunie) 2015, numărul de ordine 167, este menționată cartea *Introducere în studiul Noului Testament*, Ed. Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2015, ISBN 978-606-8001-70-8.
- Mai apare menționată în lista pe care ne-a oferit-o motorul de căutare – 01... D 02... A – după numele autorului și cartea *Rolul Bisericii Ortodoxe Române în procesul de integrare a României în Uniunea Europeană*, fără ISBN; asta nu înseamnă că nu are, dar nu ne-a parvenit. Din informațiile obținute cel puțin un exemplar se află în Biblioteca Județeană din Constanța, dar nici un exemplar în depozitul legal de carte al Bibliotecii Naționale a României, încălcându-se art. 28 aliniat (2) al Legii 186/19 mai 2003, republicată în 2006, care prevede – în vederea promovării și susținerii culturii scrise – că orice publicație trebuie să conțină descrierea CIP; „încălcarea prevederilor – desigur, din partea editorului, cum se menționează și în lege n.n. – acestui articol constituie contravenție sancționată” de amintitul articol de lege.
- Nu am avut acces la buletinele din anii 2013-2014, pentru a constata dacă lucrarea – teza de doctorat – având titlul *Pildele specifice Evangheliei după Luca* este menționată; nefiind menționată în amintita acuză de plagiat, considerăm că nu este necesar vreun demers în plus în această privință.

În concluzie, Arhidiaconului conf. dr. Bogdan-Florin Chirilă îi sunt atribuite 6 cărți, care-l au co-autor și 5 unic autor.

V. Nedelcu

8. Cât privește cartea intitulată *Rolul Bisericii Ortodoxe Române în integrarea României în Uniunea Europeană* – fiind cea despre care se face discuție în privința plagiatului, motiv pentru care a trebuit să facem tot posibilul pentru a compara textul acestei cărți cu cel atribuit Părintelui prof. dr. Mircea Păcurariu, membru corespondent al Academiei Române – trebuie să spunem că nu a putut fi analizată decât în ziua constituirii comisiei în ziua de 30 ianuarie 2017.

La o primă analiză se poate constata că în subcapitolul 1. 3. *Expunerea obiectivelor generale ale Uniunii* (pp. 27-33) s-au folosit cel puțin două materiale care nu au fost bine corelate între ele, deoarece la pagina 27 se vorbește de *locuitorii celor 24 de țări care constituie în momentul actual statele membre ale Uniunii Europene*, iar la paginile 30-31 se face referire la *spațiul în care trăiesc în jur de 390.000.000 de oameni care, de un deceniu încoace, sunt liberi să trăiască, să lucreze, să studieze, să-și facă cumpărăturile și să călătorească oricât și oriunde doresc în cele douăzeci și patru de state membre ale Uniunii Europene*, după ce doar cu un pasaj mai sus se vorbește de înlesnirile pe care le aduce comerțului cadrul Uniunii Europene: „*Cu alte cuvinte, dacă un produs putea fi vândut în mod legal într-o țară a Uniunii Europene, acesta putea fi vândut în toate cele douăsprezece țări ale Uniunii* (s.n.)” (p. 30).

Or, este știut că – la 1 mai 2004 – a avut loc cea mai largă extindere deoarece zece state au devenit membru cu drepturi depline, conform datelor care pot fi consultate pe site-ul <https://ro.m.wikipedia.org>. De aici reiese că materialul prezentat în care are unele similitudini cu un material anterior anului 2004, dar și cu unul după 1 mai 2004, deoarece după 1 ianuarie 2007 numărul statelor va ajunge la 24; numărul de 28 fiind înregistrat după aderarea celui mai nou stat membru, Croația, care a aderat la 1 iulie 2013, dată anterioară apariției cărții analizate, fapt care – din păcate! – scapă autorului! Ca să nu mai vorbim că – după această

V. Neclitu

ultimă aderare – în cele 28 de state trăiau peste 500.000.000 de locuitori în 2015, când a apărut cartea!

Preambulul capitolului 2. intitulat *Biserica Ortodoxă Română de-a lungul vremii* (pp. 49-65) prezintă multe similitudini cu materiale scrise de Părintele academician Mirecea Păcurariu (profesor emerit de la Facultatea de Teologie „Andrei Șaguna” din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu), lipsind cu desăvârșire referințele bibliografice legate de cărțile consultate. Faptul că informațiile au fost preluate de pe un site explică de ce lipsesc unor cuvinte semnele diacritice – *peste care „si-a pus mainile” Sfântul Andrei* (p. 51), *iar mai tarziu daco-romani. Se poate afirma, deci, că învățătura creștină a fost propovăduită pe o parte din teritoriul României de azi chiar de un Apostol..., de Andrei „cel dintai chemat”* (p. 51); sau necorectarea unor diacritice rezultate din preluarea digitală sau prin scanare: *„gemă de la Potaissa”* (p. 52), *un fost templu pagan și „cânta psalmi în biserica”* (p. 53), *a cuminecă, a se închină, vechi sărbători păgâne apropiate că dată de ale noastre, perioada de formare a lor că popor și au sferit moarte martirica în timpul persecuțiilor pornite de goti* (p. 54), *luați în captivitate de goti și au putut activă în nordul Dunării* (p. 56), *urmașul sau Gherontie, apărător al Ortodoxiei în față ereziei ariene și Constantinopol, nouă capitală a imperiului* (p. 57) sau *în urmă activității unor misionari* (p. 58); un alt exemplu este și umătoare parte de frază în care roman se confundă cu român: *termeni au fost preluați din latină populară vorbită de strămoșii noștri daco-români și „increstinati”* (p. 54).

Exemplele de cuvinte fără semne diacritice sunt destul de numeroase și în alte părți ale cărții; ele putând fi constatate la o lectură fugitivă a textului, mai ales în subcapitolele 2.3. *Biserica Ortodoxă Română între anii 1821-1919* și 2.4. *Biserica Ortodoxă Română după 1918. A deschis o epoca nouă, unirea Moldovei cu Țară Românească, primat că președinte* (p. 66), *într-o Arhiepiscopiei,*

V. Medinte

cu sediul la Chișinău, **dependentă** de Sfântul Sinod (p. 67); nu mai puțin greșeli de transcriere: *respectiv Român, Huși și Dunărea de Jos* (p. 66) și *Huși (1852), Român (1858), Ismail-Galați (1864)* (p. 72), *eparhiile Iași, Român, Huși* (p. 75), sau o *tipografie eparhială la Sibiu (1850), existență și azi* (p. 70), ori greșeli gramaticale: *cerute de însăși transformările petrecute* (p. 66). Ca să nu mai vorbim de alte greșeli: *Veniamin Costachi al Moldovei (1803-1808 și 1912-1842, +1846) și școală normală și gimnaziul de la Trei Ierarhi* (p. 67) ori atribuirea perioadei de păstorire a Mitropolitului Iosif Naniescu Mitropolitului Calinic Miclescu: *Calinic Miclescu (1875-1902), sub care s-a ridicat monumentală catedrala mitropolitană* (p. 68).

După cum am văzut și în ultimul exemplu amintit, acestor deficiențe se adaugă și „scăparea” autorului în ceea ce privește cuvântul *român*, care înlocuiește pe cel de *roman*: *care a transformat în provincie română* (Transilvania...) și *soldați din armata română* (p. 51), *predicarea Evangheliei în cuprinsul imperiului român și retragerea administrației și a legiunilor române din provoncia Dacia* (p. 52), *important cap de pod român la confluența Siretului cu Dunărea* (p. 53), *ruinele castrului român și monument funerar român transformat în lăcaș de cult creștin* (p. 53), *provinciile române Pannonia Inferior, Dacia Ripensis și Moesia Inferior* (p. 55), *legăturile daco-românilor din nordul Dunării cu populațiile romanizate din sudul* (p. 59) sau *indicii sigure pentru exigență unor episcopi români* (p. 60).

Acerstora se mai pot adăuga „scăpările” în ceea ce privește numerotarea romană: *împăratului Vasile Îl Bulgaroctonul* (p. 61) și *Îl. Mitropolia Moldovei și Sucevei* (p. 80); sau scrierea cuvântului *Alba* sub forma neaccentuată *Albă*: *Bihor, Albă, Hunedoara și sediul comitatului Albă a fost stabilit în Albă-Iulia* (p. 61), *de la Biharea (Oradea), Albă-Iulia și Morisena* (p. 62) și *Episcopia Albă-Iuliei* (p. 80) sau denumiri incorecte: *în părțile Silajului și la Cheile Cibuii*, în

J. Neclitu

jud. **Albă** (p. 62), *Orest Bucevshi*, *Nicolae Bâlcă* (p. 81), *Nicolae Neagă* (p. 82).

Faptul că amintește de Adunările generale ale Consiliului Mondial al Bisericilor care au avut loc până la Canbera (1991) – *condusă de mitropolitul Daniel Ciobotea* (p. 87) și de vizitele făcute de patriarhii Justinian și Iustin la sediul Consiliului Mondial de la Geneva (1966-1981) ne îndreptățește să credem că a folosit în această privință un material ante 1989; faptul că nu se face nici o referire bibliografică nu putem decât să intuim textul folosit. De asemenea, nu amintește de înfiinșarea Episcopiei Tulcii, de un vădit interes pentru cititorii și studenții dobrogeni, ci numai de *Slobozia*, *Harghita* (care de fapt este și a Covasnei) și *Alexandriei* (p. 85); acest fapt arată că s-a folosit un material anterior anului 2007, deoarece Preasfințitul Visarion a fost ales în ziua de 5 martie 2008 Episcop al Tulcii, care nu este menționat.

Această presupunere este dovedită și de următoarele dovezi găsite în text:

- Se face referire doar la recensământul din 1992: *recensământul din ianuarie 1992 prezintă următoarea configurație confesională a României: din 22.760.449 locuitori, 86,8% sunt ortodocși* (p. 85);
- Sunt amintite între noile facultăți de Teologie doar Iași și Cluj-Napoca, restul – între care ar trebui să figureze și Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Apostol Andrei” a Universității „Ovidius din Constanța, al cărei cadru didactic este – fiind trecute la și altele de mai puțină importanță (sic!) (p. 86);
- Cea mai vizibilă mărturie fiind întâlnită la paginile 98: „*Aceste două dezbateri de dată recentă arată că Europa ideologică, mai ales în forma ei lărgită, și cu atât mai mult de după 2007, nu poate împărtăși modelul laicismului francez*” (p. 98). Întrebarea fiind: ce înțelege prin *dată recentă* autorul cărții? Ni se răspunde în două locuri. Mai întâi la pagina 114: „*În actualitatea imediată, sprijin pentru integrarea*

V. Nechito

europăeană a României a oferit și Înalt Prea Sfințitul Daniel, Mitropolitul Moldavei și Bucovinei”; de aici înțelegem că referirea este anterioară alegerii ca Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române a Preafericitului Daniel, care a avut loc în 30 septembrie 2007!

- Cea de-a doua referință vine să clarifice și mai mult lucrurile în această privință: „*Integrarea europeană a țării noastre este iminentă. Dacă termenul de de 1 ianuarie nu este cert, știm însă cu siguranță faptul că România va deveni membru cu drepturi depline al Uniunii Europene în anul ce urmează*” (p. 119). De aici rezultă că avem de-a face cu o referință – din păcate neactualizată sau non updated – din anul 2006, anul anterior aderării țării noastre la Uniunea Europeană!
- Acest fapt este întărit și de sublinierile: *în anul curent vor avea loc în toată țara conferințe preoțești privind integrarea României în Uniunea Europeană, iar la Facultatea de Teologie din Iași se studiază modul de organizare și funcționare al instituțiilor europene, în cadrul cursurilor de masterat* (p. 120). Precum și de aceea că *după momentul – apropiat – al integrării, Biserica Ortodoxă Română va constitui, fără îndoială, cel mai puternic pol al identității și spiritualității românești* (p. 121).
- La paginile 101-102 se face referire la faptul că *în Europa Unită se întâlnesc trei modele mai importante, celelalte fiind doar variații. Primul, poate cel mai acreditat ca slogan în România ultimilor ani, este „modelul francez”, de separare totală între Biserică și Stat. Altele este cel „englez” de identificare între cele două instituții. Oarecum asemănător acestuia este „modelul grecesc” (în Grecia și Cipru), chiar dacă între cele două există și distincții fundamentale. Și, în fine, există „modelul german”, în care, între cele două instituții se desfășoară o cooperare distinctă.*
- Acest pasaj prezintă similarități cu un pasaj dintr-un studiu, intitulat *Despre rolul Bisericii Ortodoxe în Uniunea Europeană. Exigențe, probleme și perspective*, semnat de Stelian Gombaș în ediția nr. 231 din 19 august 2011 și publicat în revista digitală *confluente.ro*, care nu este amintit în nici o notă critică sau bibliografică: *În U.E. se*

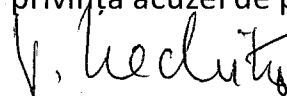
V. Neclut

întâlnesc trei modele de relație între stat și biserică: separație radicală sau modelul francez, modelul identificării totale sau modelul englez și modelul german. Modelul francez este modelul separției totale dintre Stat și Biserică... Modelul englez se evidențiază prin faptul că conducătorii statului sunt și conducători ai Bisericii... Modelul german postulează în egală măsură separarea și cooperarea și funcționează ca un sistem de legături și obligații reciproce menit să asigure locul Bisericii în societate și sprijinul Bisericii față de politica Statului.

- Pentru a evita tendința facilă de a atribui – în mod forțat sau gratuit asemenea similitudini unor studii consacrată tematicii integrării României în Uniunea Europeană – am solicitat facilitarea de a utiliza programul de verificare a posibilităților similarități, agreat și utilizat în cadrul Universității „Ovidius” din Constanța, pentru a verifica tezele de doctorat. Prezentăm în anexa acestui raport rezultatele obținute pe unele pagini din lucrarea Arihid. conf. dr. Bogdan-Florin Chirilă.

Având în vedere cele prezentate, rugăm Comisia de Etică a Universității „Ovidius” din Constanța a trage pertinentele concluzii în privința acuzei de plagiat,

Prof. dr. pr. Vasile NECHITA

Conf. dr. pr. Adrian VASILE

Lector univ. dr. pr. Stelian MANOLACHE

30 ianuarie 2017